

Sall: Gud bevare's, det har jeg ikke villet.

J. N. Hansen: Det ærede Medlem synes at være bleven ilde berørt ved den Maade, hvorpaa jeg har omtalt hans morsomme Maade at tale paa; men det er virkelig sandt, Thinget morer sig godt, naar det ærede Medlem taler; han veed at vende omkring med Ordene, saaledes at der kommer et ganske andet Billede tilstede, end Bedkommende havde troet, at der kunde komme frem af de Ord, der ere blevne saaledes behandlede. Paa den anden Side skal jeg fuldstændig indrømme, at jeg ikke kan tale paa denne Maade; jeg taler alvorligt og det ærede Medlem . . . ja det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Britz) sidder her og supplerer ved at sige: Bidst! det skal jeg gjerne overlade til det ærede Medlem at sige . . .

Formanden: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at et saadant Ord troer jeg dog ikke er blevet brugt i en offentlig Udtalelse her.

J. N. Hansen: Jeg nævnede ogsaa, at det var det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds, der sidder her tilhøre for mig, som afbrød mig ved at sige: „Bidst“.

Formanden: Ja Afbrydelse er Noget, som ikke maa finde Sted, og som man derfor ikke behøver at agte paa.

J. N. Hansen: Men som sagt jeg kan aldeles ikke tage det ilde op; naar man undertiden kommer til at tale skarpt, saa maa man ogsaa finde sig i, at der bliver taget til Gjenmæle, og det kan jeg meget godt finde mig i. Det ærede Medlem ytrede, at min Dom om ham og hans Afseend var ham fuldstændig ligegyldig, det er Noget, jeg har vidst i 20 Aar, og det ærede Medlem har ogsaa — antager jeg — i 20 Aar vidst, jeg i den Henseende gjør fuldstændig Gjen-gjæld. Det er mig fuldstændig ligegyldigt, hvilken Mening det ærede Medlem har om mig; der staae vi fuldstændig lige, og vi kunne ikke tage fejl af hinanden, men det er ikke

noget Nyt, det er tværtimod noget meget Gammelt. — Efter dette skal jeg gaae over til Sagen. Det ærede Medlem lagde overordentlig Eftertryk paa sine Ord, da han sagde, at jeg havde nævnt et Exempel, som aldeles ikke passede, og han læste 10 Navne paa Medlemmer op; han meente, at, naar de vare enige om et Forſlag, saa behøvede man ikke at holde privat Møde iforveien. Her er nu imidlertid ikke alene 10 Medlemmer, som ere enige, men 55 Medlemmer, og altsaa skulde man dog troe, at dette kunde veie op. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han glemte at sige, at de 10 Medlemmer havde — dem selv iberegne — 50 Stemmer at raade over imod 25, og disse 25, som altsaa vare af modsat Mening, havde ikke havt Leilighed til i privat Møde at gjøre deres Mening gjældende. Der var 25 imod, og jeg troer altsaa, at min Sammenligning fuldkommen vel lader sig forsvare; thi de 25 vare aldeles ubesluffedede fra nogen som helst Sidsflydelse paa Afſattelsen, eller fra at komme til at gjøre deres Betragtning gjældende om Bestimmelsen af den omtalte Adreſſe, og det maa vel derfor være med god Ret og Grund, at jeg sammenligner, hvad der da skete, med hvad der nu skeer. Forrigt hvis det ærede Medlem kan huske, hvad der skete dengang, saa vil han erindre, at det Ministerium, der da stod ved Roret, holdt sig fuldstændig udenfor samtlige disse Forhandlinger. Man vidste, at Ministeriet var imod en Ordning som den, denne Adreſſe gif ud paa at anbefale hos Hans Majestæt, det holdt sig fuldstændig udenfor enhver som helst Forhandling om denne Sag, og derved vistes det ligefrem, at det var en Sag mellem Folkethinget og Hans Majestæt alene, hvori vi ikke vilde blande Noget. Og saa hert er der et Sammenknætningspunkt med den nuværende Adreſſe. Der stod — for at jeg skal gjentage det — vel dengang et Ministerium, men det holdt sig aldeles udenfor enhver Afgjørelse eller Forhandling om denne Adreſſe. Saaledes troer jeg fuldstændig at have godtgjort, at det ikke paa nogen Maade er saa aldeles uberettiget, at jeg har henviist til, hvad der dengang skete, jeg vedbliver fremdeles at sige, at det virkelig forholder sig saa-